IX kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (nr 12)**
- **Komisji Spraw Zagranicznych (nr 12)**

z dnia 21 lipca 2020 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (nr 12)

Komisji Spraw Zagranicznych (nr 12)

21 lipca 2020 r.

Komisje: Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Spraw Zagranicznych, obradujące pod przewodnictwem posła **Zbigniewa Raua (PiS)**, przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych, przeprowadziły:

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych, podpisanego w Białowieży dnia 7 lutego 2020 roku (druk nr 400).

W posiedzeniu udział wzięli: **Piotr Wawrzyk** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Anna Moskwa** podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej wraz ze współpracownikami, **Mirosław Sałata** doradca techniczny w Departamencie Środowiska Najwyższej Izby Kontroli oraz **Izabela Kloc, Elżbieta Kruk i Dominik Tarczyński** posłowie do Parlamentu Europejskiego.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Łukasz Andrzejczyk, Piotr Babiński, Artur Kucharski, Grażyna Kućmierowska, Jolanta Ostrowska** – z sekretariatów Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Wojciech Miller** – legislator z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Otwieram wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych oraz Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

Witam panie i panów posłów, ze szczególnym uwzględnieniem pana przewodniczącego Marka Sawickiego. Witam pana Piotra Wawrzyka, sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Witamy pana ministra. Witam panią Annę Moskwę, podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. Witam również pozostałych gości przybyłych na nasze posiedzenie.

Informuję, że posiedzenie zostało zwołane przez marszałek Sejmu na podstawie art. 198j ust. 2 regulaminu Sejmu. Posiedzenie będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość.

Proszę teraz członków obydwu Komisji o zalogowanie się do systemu do głosowania i naciśnięcie dowolnego przycisku, za, przeciw lub wstrzymujący się, w celu potwierdzenia obecności. Proszę się nie spieszyć, mamy na to zarezerwowane dwie minuty. Informuję, że w posiedzeniu uczestniczy 33 posłów z obydwu Komisji. W związku z powyższym stwierdzam kworum.

Doręczony państwu porządek obrad obejmuje pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych, podpisanego w Białowieży dnia 7 lutego 2020 roku (druk nr 400).

W celu uczestniczenia w dyskusji należy zalogować się w aplikacji Polycom. Dane dostępu otrzymali państwo w poczcie elektronicznej.

Projekt z druku nr 400 został skierowany do naszych Komisji do pierwszego czytania przez Marszałek Sejmu w dniu 2 czerwca 2020 roku. Przypominam, że pierwsze czytanie obejmuje uzasadnienie przez wnioskodawcę, pytania posłów i odpowiedzi wnioskodawcy, w tym przypadku wnioskodawców, oraz debatę w sprawie ogólnych zasad projektu. Wszyscy państwo otrzymali opinię Biura Analiz Sejmowych do druku nr 400 przygotowaną przez pana Mariusza Fryźlewicza.

Teraz proszę przedstawiciela rządu, pan ministra Piotra Wawrzyka o uzasadnienie projektu z druku nr 400. Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Piotr Wawrzyk:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Panowie przewodniczący, Wysokie Komisje, granicę państwową między Rzeczpospolitą a Republiką Białorusi w ogromnej większości stanowią, wyznaczają wody takich rzek jak Świsłocz czy Bug. W związku z tym kwestia uregulowania statusu, w tym zakresie relacji pomiędzy państwami jest szczególnie istotna, tym bardziej że do tej pory materia ta była uregulowana jedynie szczątkowo w takich dokumentach jak porozumienie międzyrządowe pomiędzy dwoma państwami o głównych zasadach współpracy transgranicznej oraz Porozumienie pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska. Z kolei uprzednio regulujące owe kwestie porozumienie pomiędzy Rządem Rzeczypospolitej a Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich nie mogło być stosowane w relacjach z Białorusią, bowiem kraj ten nie jest prawnym sukcesorem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Z tego powodu współpraca na wodach transgranicznych pomiędzy naszymi państwami ograniczała się głównie do uzgadniania jednostkowych, poszczególnych projektów. Stan ten ulegnie zmianie wraz z wejściem w życie niniejszego porozumienia, które będzie stanowić podstawę prawną współpracy na wodach transgranicznych. W świetle problemów, z jakimi boryka się Polska w zakresie gospodarki wodnej, korzyści płynące ze współpracy na wodach transgranicznych są ogromne, gdyż ułatwia ona zrównoważony rozwój czy zwiększenie dostępu do zasobów wodnych dobrej jakości dla społeczeństwa i gospodarki. Ponadto przedmiotowe porozumienie zapewni także poprawę stanu wód granicznych, w tym Bugu, Narwi i Świsłoczy.

Porozumienie wpisuje się również w unijny i międzynarodowy system prawny dotyczący gospodarki wodnej, bowiem polityka wodna Unii Europejskiej zmierza do uregulowania współpracy pomiędzy państwami sąsiedzkimi w transgranicznych basenach wodnych. Dyrektywa 2000/60 ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej zobowiązuje państwa członkowskie do zarządzania zasobami wodnymi w systemie zlewniowym. Współpraca sąsiedzka na wodach transgranicznych jest także celem Konwencji o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych i jezior międzynarodowych, przyjętej w Helsinkach w dniu 17 marca 1992 roku, której oba kraje są stronami.

Wejście w życie porozumienia spowoduje także pozytywne skutki społeczne i gospodarcze, np. poprzez podniesienie poziomu bezpieczeństwa przeciwpowodziowego, przeciwdziałanie zjawisku suszy czy skuteczniejszą ochronę wód przed zanieczyszczeniami, a co za tym idzie, z jednej strony poprawi jakość wód, a z drugiej strony dostępność do zasobów wodnych dobrej jakości.

Wejście w życie porozumienia nie wywoła znaczących dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa, ponieważ nie nałoży na Polskę dodatkowych zobowiązań finansowych. Aktualnie pomimo braku regulacji prawnych koszty działań w zakresie gospodarki wodnej na wodach transgranicznych z Białorusią są koniecznością. Są one ponoszone głównie przez stronę polską. Prawne uregulowanie współpracy z Białorusią w tym zakresie doprowadzi więc także do zwiększenia udziału strony białoruskiej w kosztach inwestycji i utrzymania wód transgranicznych.

Analogicznymi umowami Rzeczypospolita Polska jest już związana z pozostałymi sąsiadami, Niemcami, Czechami, Słowacją, Litwą, Rosją oraz Ukrainą.

Przedmiotowe porozumienie dotyczy między innymi materii uregulowanej w ustawie – Prawo wodne. W konsekwencji właściwą formą związania się Rzeczypospolitej umową

jest tryb ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji RP. Stąd też w imieniu rządu wnoszę o przyjęcie ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Białorusi o współpracy w dziedzinie ochrony i racjonalnego wykorzystania wód transgranicznych. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję bardzo, panie ministrze. Teraz chciałbym poprosić panią minister Annę Moskwę o możliwe uzupełnienie uzasadnienia projektu z druku nr 400. Bardzo proszę, pani minister.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Anna Moskwa:

Dziękuję bardzo. Państwo przewodniczący, Wysokie Komisje, może kilka zdań o zawartości umowy. Negocjacje rzeczywiście trwały długo, zostały przerwane pomiędzy rokiem 2006 a rokiem 2013. Znaczące przyspieszenie mamy od roku 2018. W wyniku dwóch spotkań negocjacyjnych uzgodniliśmy ostateczny tekst. Jedną z podstawowych trudności było to, że my funkcjonujemy w obszarze Unii Europejskiej, a w białoruskiej gospodarce wodnej funkcjonują przede wszystkim pojęcia z obszaru ONZ. Wspomnę tylko jeszcze, że dodatkowym dokumentem, który dotychczas regulował współpracę była Konwencja o ochronie i użytkowaniu cieków transgranicznych. Oba państwa są stroną owej konwencji. Jedną z podstawowych trudności było to, że na Białorusi nie ma pojęcia „gospodarka wodna". Znalezienie pojęć zastępczych było elementem głównych negocjacji.

Podstawowe elementy porozumienia, które zostało podpisane w lutym w Białowieży, to przede wszystkim obciążenia dla strony białoruskiej, czyli przyjęcie standardów, które są stosowane na obszarze Unii Europejskiej, zwłaszcza w obszarze monitoringu, sporządzania informacji w zakresie bilansów wodno-gospodarczych, co ma duże znaczenie przy ocenie zasobów wodnych dla Polski, zwiększenia współpracy w zakresie działań przeciwpowodziowych czy przeciwsuszowych, monitoringu potencjalnych zanieczyszczeń wód. Dla nas przede wszystkim jest to element wiedzy, jak po stronie białoruskiej wygląda gospodarka wodna. Nastąpi dostosowanie się w raportowaniu i wymianie informacji do standardów, które stosujemy.

Mamy już pierwszy efekt porozumienia. Strona białoruska w ramach przygotowania się do realizacji porozumienia w dniu dzisiejszym poprosiła nas, tj. minister Zasobów Naturalnych i Ochrony Środowiska ze strony białoruskiej poprosił nas o wskazanie szczegółowych kryteriów wyboru punktów obserwacyjnych dla monitoringu wody, monitorowanych parametrów z intencją po stronie białoruskiej dostosowania parametrów i danych do naszych wymogów.

Dodatkowo Narodowemu Funduszowi Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej da to możliwość finansowania między innymi w formie pożyczki działań w zakresie gospodarki ściekowej, co ma duże znaczenie w przypadku zanieczyszczenia wód granicznych w Polsce. Strona białoruska jest bardzo zainteresowana korzystaniem z owych instrumentów. Dobrze, że przed bankami europejskimi czy też Bankiem Światowym, które na Białorusi są już obecne, jesteśmy w stanie pojawić się na Białorusi. Jest zainteresowanie owymi instrumentami. Jednocześnie Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej ma zidentyfikowane projekty, które mógłby finansować.

Niniejszym wnoszę o pozytywne przyjęcie omawianego dokumentu. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję bardzo, pani minister. Panie i panowie posłowie, a zatem rozpoczynamy dyskusję. Do głosu zdalnie zgłosiła się pani poseł Daria Gosek-Popiołek. Czy mamy połączenie z panią poseł?

Poseł Daria Gosek-Popiołek (Lewica):

Dzień dobry.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Witamy, pani poseł. Słyszymy panią, widzimy panią. Bardzo proszę.

Poseł Daria Gosek-Popiołek (Lewica):

Dzień dobry. W kontekście porozumienia chciałabym zapytać o projekt renaturyzacji Narewki, przywrócenia jej dawnego biegu. Wiem, że działania wokół Narewki są prowadzone po stronie białoruskiej. Rozpoczęła się renaturyzacja osuszonych bagien Dziki Nikar, Dzikaje, a także rzeki Sałamianki. Chciałabym dowiedzieć się, co z podobnymi, analogicznymi działaniami po stronie polskiej. Wiemy, że Puszcza Białowieska ma bardzo duży problem, jeżeli chodzi o sytuację hydrologiczną, o suszę. Jeżeli strona białoruska podejmuje działania idące w dobrą stronę, chciałabym dowiedzieć się, czy i w jaki sposób strona polska będzie w nich uczestniczyła. Czy toczą się wspólne rozmowy? Czy w jakikolwiek sposób współpracujemy w tym zakresie ze stroną białoruską? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję bardzo, pani poseł. Szanowni państwo, mamy jeszcze dwa zgłoszenia. Teraz są dwa zgłoszenia z sali. Zaproponuję następującą formę dyskusji. Będą trzy pytania – pytań jest więcej – będą trzy głosy poselskie, a potem damy szansę państwu ministrom ustosunkować się do podniesionych kwestii. Następnie będziemy kontynuować dyskusję poprzez zadawanie kolejnych pytań. Bardzo proszę, teraz pan poseł Dariusz Wieczorek.

Poseł Dariusz Wieczorek (Lewica):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, pierwsze pytanie jest celem wyjaśnienia. Był strasznie długi czas pomiędzy rokiem 2006 a 2018 rokiem, kiedy był stan zawieszenia. Dla ciekawości, z czego to wynikało? Czy wynikało to z uwarunkowań politycznych? Czy wynikało to z jakichś innych rzeczy? Chciałbym wiedzieć, dlaczego była taka duża przerwa.

Druga rzecz. W uzasadnieniu do projektu ustawy znalazła się kwestia dotycząca nakładów po stronie polskiej. Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej jest wskazane jako to ministerstwo, w budżecie którego znajdą się ewentualne nakłady. Plus jest wskazane Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie. Moje pytanie jest takie, czy w trakcie negocjacji strona białoruska również zobowiązała się do nakładów, jeżeli chodzi o realizację zadań wynikających z porozumienia. Jeżeli tak, to na jakich zasadach?

Trzecia rzecz to pytanie do pana ministra w kontekście tego, co dzieje się na Białorusi. Czy od strony dyplomatycznej, politycznej nie ma jakichś zagrożeń, jeżeli chodzi o akceptację porozumienia w związku z dzisiejszą sytuacją oraz doniesieniami na temat tego, co dzieje się na Białorusi? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję bardzo, panie pośle. Teraz pan poseł Krystian Kamiński. Bardzo proszę.

Poseł Krystian Kamiński (Konfederacja):

Panie przewodniczący, szanowni państwo, dobrze, że po dwudziestu dziewięciu latach zmierzamy do uregulowania owej sprawy, dlatego że to już chyba najwyższy czas.

Najpierw jedna uwaga. We wstępie czytamy: „Aktualnie pomimo braku regulacji prawnych koszty działań w gospodarce wodnej na wodach transgranicznych z Republiką Białorusi są koniecznością. Są one ponoszone głównie przez stronę polską”. Patrząc przez pryzmat owego akapitu, który nijak nie został rozwinięty, w całym wstępie właściwie nie została przedstawiona żadna merytoryka. Jaki jest stan stosunków wodnych na pograniczu, jakie są problemy, jakie są korzyści, z rozpisaniem na poszczególne rzeki i powiaty? Jakie są obecne koszty instytucji odpowiadających za administrację na płaszczyźnie gospodarki wodnej i chociażby przybliżone szacunki profitów z tego, że umowa, jak wynika ze wstępu, miałaby nałożyć większe obowiązki na stronę białoruską?

Właściwie jest to trochę lekceważenie posłów, dlatego że na jakiej podstawie mamy zapoznać się z sytuacją gospodarki wodnej w dorzeczu Narwi? Sprawa dotyczy, jak sami państwo wspominają we wstępie, kwestii strategicznej. Należy się nam dokładna informacja ekspercka gwoli wstępu.

Przechodzę już do pytań. Po pierwsze, jaki był udział Wód Polskich, Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska i Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz ich tere-

nowych agend w przygotowaniu umowy? Gdzie możemy zapoznać się z materiałami wytworzonymi przez owe instytucje? Właściwie, dlaczego nie zostały tutaj dołączone? Tylko na podstawie bardziej szczegółowych informacji na tematy strategiczne jesteśmy w stanie ocenić, czy zobowiązania przez Polskę do dodatkowych, symetrycznych zobowiązań drugiej strony dają nam jakiekolwiek korzyści wobec stanu obecnego, dlatego że ciężko z głowy powiedzieć, jakie miałyby być inne korzyści.

Drugie pytanie. Przy okazji komisji do spraw współpracy na wodach terytorialnych można wyczytać, że oba państwa mianują swoich współprzewodniczących komisji. Czy mamy już kandydaturę do tej funkcji czy proces jeszcze nie został rozpoczęty? Dziękuję.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję bardzo, panie pośle. Bardzo proszę, państwa ministrów o ustosunkowanie się do bogactwa pytań i opinii.

Podsekretarz stanu w MGMiŻŚ Anna Moskwa:

Dziękuję bardzo za wszystkie pytania. Rozpocznę od rzeki Narewki. Pierwszy etap renaturyzacji Narewki już się zakończył. Planujemy drugi etap prac. Oczywiście jesteśmy w stałym kontakcie ze stroną białoruską. Należy także pamiętać, że mamy troszkę różne zakresy prac renaturyzacyjnych po stronie polskiej i po stronie białoruskiej. Duża część działań ma charakter niezależny. To, co się udało zrobić, to przywrócenie drożności pięciu starorzeczy. Zakończono także drugi etap odtwarzania meandrów rzeki Narewki. Planowane są kolejne prace między innymi związane z migracją ryb. Podobne prace są po stronie białoruskiej. Prace te są finansowane niezależnie, po stronie białoruskiej ze źródeł białoruskich. Po stronie polskiej będą finansowane przez Wody Polskie. Znajdują się w planie renaturyzacji. Jest tam ponad trzysta inwestycji renaturyzacyjnych. Ta także jest objęta planem działań.

Część finansowa. Było kilka pytań w zakresie finansowym po stronie białoruskiej, jakie są to zobowiązania, jakie wcześniej były zobowiązania, jakie są to koszty. Oczywiście strona białoruska w pełni zobowiązuje się do pokrycia swoich zobowiązań. Należy zdawać sobie także sprawę z tego, że umowa w dużej mierze zawiera element współpracy w zakresie wymiany informacji, dostosowania parametrów zbierania informacji. Przede wszystkim po stronie białoruskiej jest konieczność stosowania zarówno narzędzi monitoringowych, jak i potem systemów raportowania dostosowanych do parametrów i współczynników, do tych, które mamy po stronie polskiej. Są to zarówno laboratoria, jak i częstotliwość zbierania i gromadzenia danych. Nie jestem w stanie ocenić ich po stronie białoruskiej, natomiast zobowiązanie w postaci porozumienia po stronie białoruskiej traktuję poważnie, tak samo jak my poważnie traktujemy swoje zobowiązanie. Zakładam, że jeżeli rząd białoruski podpisuje porozumienie, to jednocześnie tak samo jak i my zobowiązuje się do stuprocentowego finansowania po swojej stronie.

Jeżeli chodzi o podmioty zaangażowane, był duży zespół negocjujący. W negocjacjach uczestniczyły te wszystkie instytucje, które pan poseł wymienił. Dodatkowo był to jeszcze Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Ze spotkań negocjacyjnych mamy sprawozdania. Jeżeli jest taka potrzeba, oczywiście możemy je przedstawić.

Tak naprawdę w dużej mierze nasze spotkania – przede wszystkim jestem w stanie odnieść się do spotkań od 2018 roku, kiedy to bezpośrednio prowadziłam negocjacje – były to spotkania definicyjne na temat tego, jak rozumiemy poszczególne pojęcia, dlatego że są dwa porządki, porządek ONZ-owski i porządek unijny to dwa różne porządki. Dla porównania powiem, że u nas Prawo wodne, jak państwo wiedzą, to gruba książka zawierająca prawie sześćset artykułów, a po stronie białoruskiej jest to osiemdziesiąt artykułów precyzujących tylko podstawowe pojęcia. Była to zatem kwestia dogrania porządków prawnych i takiego samego zrozumienia pojęć typu wody transgraniczne, wody graniczne. Dla nas są to dwa różne pojęcia, dla strony białoruskiej to było jedno i to samo pojęcie. Musieliśmy to doprecyzować.

Jeżeli chodzi o korzyści po stronie polskiej, przede wszystkim będzie to, jak wspominałam, w wymiarze finansowym, po pierwsze, wiedza. Nie mamy do końca wiedzy na temat jakości wód po stronie białoruskiej w parametrach, które stosujemy. Po drugie, będzie to partycypowanie w inwestycjach. Upatrujemy także dużą nadzieję w finanso-

waniu z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Nie liczymy, że w przypadku dużych inwestycji strona białoruska będzie w stanie sfinansować to ze środków krajowych. Skorzystanie z pożyczek jest dla nas ze wszech miar korzystne nie tylko w wymiarze korzyści merytorycznych, ale też w wymiarze instrumentów finansowych, którymi dysponujemy. Mamy możliwość finansowania transgranicznie.

Zdaje się, że w moim zakresie to tyle. Poproszę pana ministra o uzupełnienie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MSZ Piotr Wawrzyk:

Dziękuję. Do mnie w zasadzie było skierowane jedno pytanie o związek porozumienia z sytuacją polityczną na Białorusi. Nie wydaje mi się, żeby można było tutaj stawiać jakiekolwiek uwarunkowania jednego czynnika drugim. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję bardzo państwu ministrom. Do zabrania głosu zgłosiła się pani poseł Urszula Zielińska z sali. Czy mamy pytania zdalne? Nie mamy. Pani poseł, bardzo proszę.

Poseł Urszula Zielińska (KO):

Dziękuję bardzo. Państwo przewodniczący, szanowni państwo, państwo ministrowie, to bardzo potrzebne porozumienie. Cieszę się, że dochodzi do skutku. Jak rozumiem, prace nad nim trwały wiele lat. Czy w tym czasie odbyły się konsultacje społeczne dotyczące kształtu porozumienia? Jeżeli tak, to gdzie możemy poznać wnioski z konsultacji? Jeżeli nie, to dlaczego nie?

Drugie pytanie dotyczy składu liczbowego i osobowego komisji. Jaki przewidują państwo skład liczbowy komisji? Czy przewidujecie państwo udział strony społecznej jako stałych członków komisji? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję bardzo, pani poseł. Czy jeszcze ktoś się zgłasza? Pan poseł po raz drugi czy ad vocem?

Poseł Krystian Kamiński (Konfederacja):

Chciałbym dopytać.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Jeżeli dopytać, to jeszcze chwileczkę.

Poseł Krystian Kamiński (Konfederacja):

Podłączę się pod pytanie pani poseł.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dobrze, momencik. Może będzie jeszcze ktoś, kto nie zabierał głosu, a ma taką wolę i ochotę. Nie ma. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Krystian Kamiński (Konfederacja):

Chodzi mi tylko o kwestię współprzewodniczącego komisji. Czy osoba ta została już wyznaczona? Czy mamy kandydatury czy też proces naboru w tym zakresie jeszcze się nie rozpoczął?

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dobrze. Rozumiem, że pytania zostały wyczerpane. Poproszę teraz państwa ministrów o odpowiedź na jedno pytanie pełne i drugie, jak pan poseł był uprzejmy to określić, dopytanie. Proszę.

Podsekretarz stanu w MGMiŻŚ Anna Moskwa:

Dziękuję bardzo. Przy procedurze dotyczącej porozumienia międzynarodowego nie ma obowiązkowych konsultacji społecznych. Zresztą trudno by było zadać sobie pytanie, na którym etapie wieloletnich rozmów miałyby być one prowadzone. Zakres regulacji wynika z konwencji. W dużej mierze tak naprawdę chodziło o określenie pre-

cyzyjnych zakresów. Natomiast tematy umowy nie były kontrowersyjne. Wynikają one bezpośrednio z konwencji. Jak widzimy, przede wszystkim są to elementy współpracy międzyrządowej dotyczące naszych wymogów dyrektywy. Nie bardzo zatem widzę jakieś obszary, które mogłyby być konsultowane, ponieważ nie ma tutaj wykazu inwestycji, nie ma żadnych innych elementów związanych z czynnikiem społecznym. Absolutnie nie jest to w żaden sposób ignorowanie strony społecznej, nie ma natomiast elementów, które mogłyby podlegać negocjacjom, konsultacjom czy jakiejś uznaniowości.

Jeżeli chodzi o konkretną komisję, widzę, że budzi ona duże zainteresowanie. Nie mamy jeszcze konkretów co do osób. Wiemy, że po stronie białoruskiej będzie to pan wiceminister Chmiel odpowiedzialny za gospodarkę wodną po tamtej stronie. U nas jeszcze nie podjęliśmy decyzji. Oczywiście według administracji będą to osoby od nas, z wnętrza, prawdopodobnie dyrektorzy czy odpowiednicy w zależności od wzajemnych uzgodnień. Nie będziemy natomiast ogłaszać żadnych konkursów, przeprowadzać procedury, tak samo jak w przypadku każdego innego państwa, w przypadku innych komisji, które w każdym państwie funkcjonują na wodach granicznych.

Czy coś jeszcze? Jeszcze pani dyrektor chciała uzupełnić na temat składu. Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej MGMiŻŚ Małgorzata Bogucka-Szymalska:

Dziękuję. Szanowni państwo, Małgorzata Bogucka-Szymalska. Zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki Wodnej i Żeglugi Śródlądowej w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

W przypadku składu komisji na wodach granicznych, jeżeli chodzi o skład liczbowy, zakładamy, że po obu stronach będą przewodniczący komisji plus przedstawiciele każdej z grup roboczych. Analogicznie do współpracy na wodach granicznych w ramach komisji będą powołane grupy robocze, które będą dedykowane poszczególnym zagadnieniom, między innymi ochronie przeciwpowodziowej, przeciwdziałaniu skutkom suszy czy też ochronie jakości wód, a także kwestiom utrzymaniowym. Prawdopodobnie będzie od trzech do czterech grup roboczych. Przedstawiciele, przewodniczący, kierownicy grup roboczych będą wchodzić w skład komisji. W skład komisji mogą być powołane dodatkowe osoby bądź też na posiedzenia komisji mogą być zapraszani eksperci, którzy są właściwi w danym temacie, jeżeli będzie tego wymagało posiedzenie komisji na dany temat. Skład komisji to maksymalnie pięć, sześć osób. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję bardzo, pani dyrektor. Czy pan minister chciałby jeszcze coś dodać? Rozumiem, że nie. Tym samym zamykam naszą dyskusję.

Stwierdzam zakończenie pierwszego czytania projektu ustawy z druku nr 400.

Stwierdzam, że nie zgłoszono wniosku o przeprowadzenie wysłuchania publicznego.

Wnoszę o niezwłoczne przystąpienie do rozpatrzenia projektu ustawy. Sprzeciwu nie słyszę.

A zatem przystępujemy do rozpatrzenia projektu ustawy z druku nr 400 przez Komisje. Otwieram dyskusję. Czy przedstawiciel rządu chciałby zabrać głos?

Podsekretarz stanu w MGMiŻŚ Anna Moskwa:

Nie, dziękuję.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Rozumiem, że państwo ministrowie nie. Czy ktoś z członków obydwu Komisji chciałby zabrać głos? Czy Biuro Legislacyjne ma jakieś uwagi?

Legislator Wojciech Miller:

Nie, nie ma.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś zgłasza poprawki do tytułu ustawy? Jeżeli nie ma poprawek, tytuł uważam za przyjęty.

Czy są poprawki do art. 1? Nie ma poprawek. Artykuł został przyjęty.

Czy są poprawki do art. 2? Nie ma poprawek. Artykuł został przyjęty.

Przystępujemy zatem do głosowania nad przyjęciem sprawozdania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem sprawozdania Komisji o uchwaleniu przez Sejm projektu ustawy z druku nr 400 bez poprawek? Włączone? Nie spieszymy się teraz, szanowni państwo. Jeszcze raz. Kto jest za przyjęciem sprawozdania Komisji o uchwaleniu przez Sejm projektu ustawy z druku nr 400 bez poprawek? Kto jest przeciwny? Kto wstrzymał się od głosu? Czekamy, czekamy. Proszę państwa, kończymy głosowanie. Proszę o wyświetlenie wyników.

Głosowało 35 posłów. Za było 29 posłów, nikt nie był przeciw, 6 posłów wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że Komisje przyjęły sprawozdanie.

Przystępujemy do wyboru posła sprawozdawcy na posiedzeniu Sejmu. Proponuję, żeby posłem sprawozdawcą został pan poseł Materna. Czy są inne propozycje? Czy pan poseł przewodniczący, zgadza się, wyraża zgodę?

Poseł Jerzy Materna (PiS):

Zgadzam się.

Przewodniczący poseł Zbigniew Rau (PiS):

Dziękuję bardzo. Stwierdzam, że Komisje wybrały sprawozdawcę bez głosów sprzeciwu.

Informuję, że na tym porządek obrad został wyczerpany.

Protokół z dzisiejszego posiedzenia zostanie wyłożony do przejrzenia w Sekretariatach Komisji.

Zamykam wspólne posiedzenie Komisji. Dziękuję państwu.

Przypominam, że Komisja Spraw Zagranicznych wspólnie z Komisją Sprawiedliwości i Praw Człowieka zbierają się w tej samej sali o godz. 14.00.